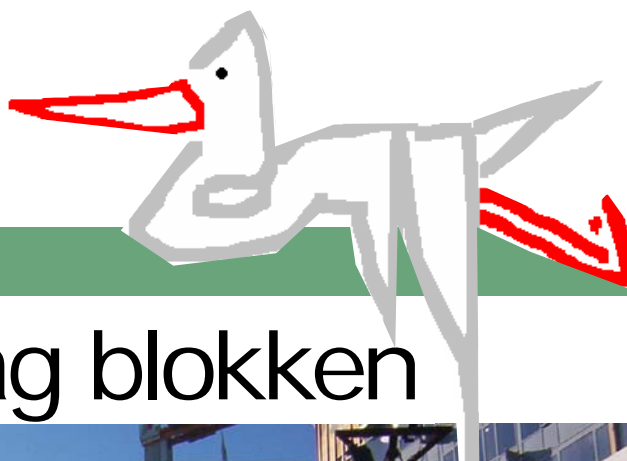

Stork

Abildgårdskolen 9.b 2004

3. årgang

To unge der tror på fremtiden

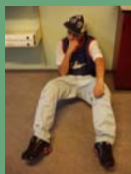
Side 2

Når troen mistes

Side 3

Tjen en million R A P

Af M.M.

Side 3

Den store gevinst!

Læs Flemmings historie

Side 3

Lotte og Søren tror på demokratiet

Side 4

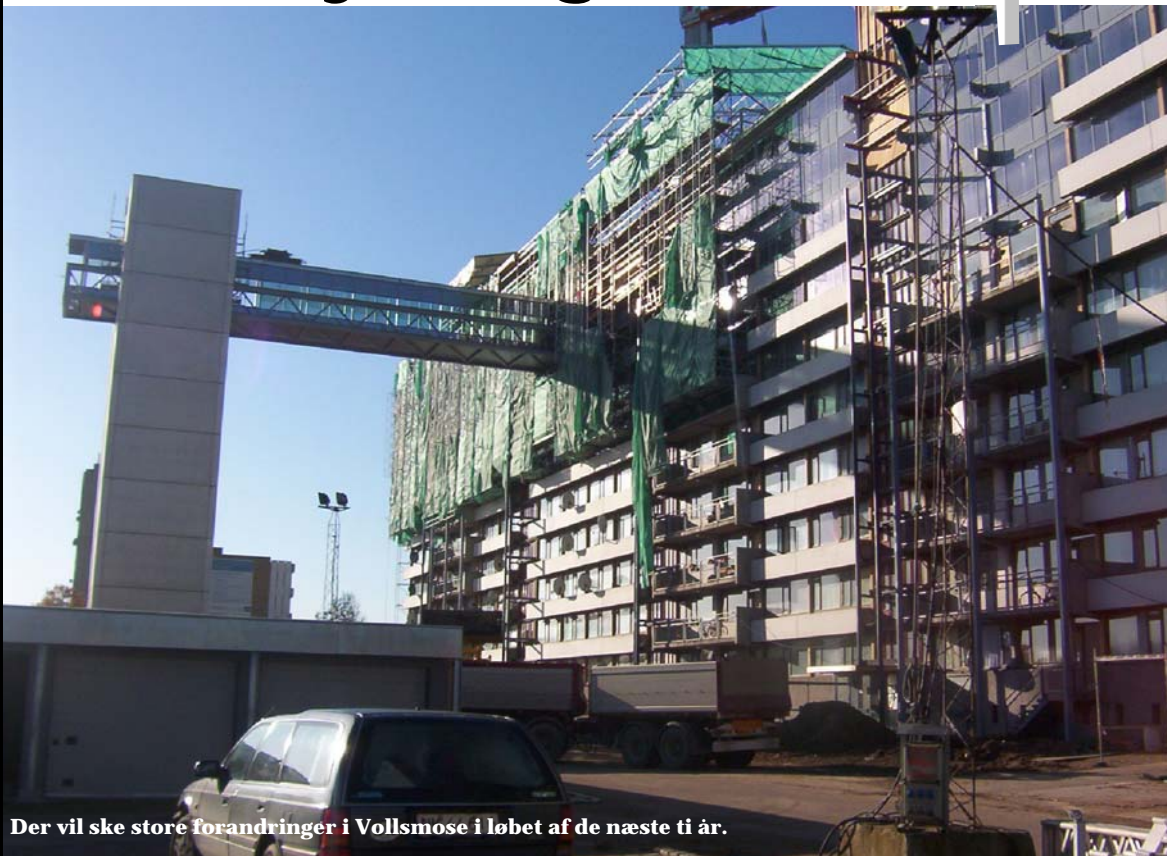
Unge tror på bolden

Fængsel eller Fodbold, læs

Side 4

Der er lys bag blokken

Der vil ske store forandringer i Vollsmose i løbet af de næste ti år.

Sune B. Nancke

Der sker mange forandringer i Vollsmose lige nu. Den nye multibane er netop blevet færdig og i Egeparken er store maskiner i fuld gang med nye kontorer. Er troen på bydelen ved at vende tilbage?

Byrådsmedlem Stina Willumsen tror på det

Ja! Vollsmose har en lys fremtid, fordi der er så mange mennesker i Vollsmose, som kæmper for at gøre bydelen bedre. De vil ikke bare finde sig i dårlige oplevelser,

men vil lave noget om. Og når folk arbejder sammen for at gøre ting bedre, så tror jeg på at det vil gå godt.

Her på det sidste er der blevet sat utroligt mange penge af til at pynte på Vollsmose, skal der virkelig ikke andet til?

Medierne har et enormt ansvar. De kan bedst lide dårlige historier, så selvom det faktisk går godt i Vollsmose, skriver de kun om de dårlige ting. Det får folk til at tro, at man stensikkert bliver slået ned. Derfor er det ikke nok at gøre ting bedre – Vi skal også have folk udenfor til at tro på det. *Men er det ikke bare at pynte på ligkisten?*

Kvarterløft har allerede hjulpet meget, og jeg tror generelt på at hvis man gør en indsats, så virker det. Kriminaliteten vil dale, når vi får bekæmpet arbejdsløsheden blandt de unge, tror jeg. Det er det vi skal satse på i fremtiden. *Vil man nogensinde kunne rette op på den måde som folk udefra ser på Vollsmose?:*

Det har vist sig at være sværere end vi troede. Folk vil bare ikke tro på, at Vollsmose er et godt sted at være. Det vil kræve, at både medier og politikere tager sig sammen og holder op med at svine Vollsmose til, bare for at gøre sig selv lidt interessante. *Ebbe Lund, som har været med*

fra starten udtaler sig også positivt

Jeg ved ikke rigtig om der er en ligkiste, men hvis der er en, er det rigtigt at man pynter på den. Folk i Vollsmose har ret til at bo pænt, selvom der ikke er så meget positiv omtale. De har ret til ændringer i bydelen, og til kvarterløft. For at få folk til at se positivt på Vollsmose må vi få flere unge ud i arbejde, og ikke bare lave om på området.

Hvis folk fra Vollsmose holder sammen vil Vollsmose bestå, og blive husket for gode ting, som vi sammen udretter. Vollsmose kan selv vælge om de vil huskes for godt eller ondt.

DEBAT: Der er ugler i mosen

Thomas Rosenlund

Vollsmose er i dag en ghetto for sociale tabere og indvandrere. Min bydel er 'berømt' for hærværk, Jøgbøller, vold og tyverier.

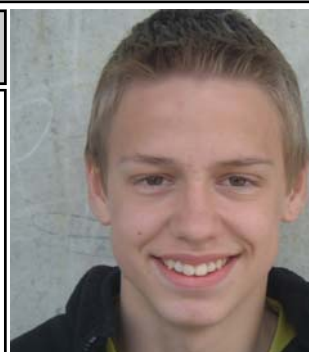
Udlændingeprocenten i Vollsmose er i øjeblikket på 64% -

Masser af danske og udlændinge har ikke arbejde og er på socialhjælp og jeg tror ikke at der fremover vil flytte flere ressourcer stærke personer til området. Politikerne har ikke viljen til at løse problemet.

Noget af det der bliver lavet i Vollsmose er kvarterløft. Det pynter da. Men der vil stadig være lige meget ballade.

Politikerne burde få fingeren ud, og tage at gøre noget. De kunne begynde med at flytte herud selv. Som det er nu er Vollsmose ikke et godt sted at bo

– Og det bliver det heller aldrig.

Artiklen er blevet fjernet på anmodning
Avisen i Undervisningen

Ny tro på fremtiden

Først lykkelige i Danmark. Så ulykkelige i et asylcenter, nu er de igen lykkelige i Danmark, og glæder sig til dagen i morgen.

Nikolaj Ottesen
Sune Nancke
nottesen@ofir.dk
sune_nancke@ofir.dk

Sahle, hans mor og lillesøster kommer fra Iran. De havde først midlertidig opholdstilladelse i Danmark, men efter knapt to år blev den taget fra dem.

Nu stod den lille familie pludselig til udvisning. De boede på et asylcenter i næsten otte måneder, og vidste ikke om de ville blive sendt tilbage til bomber, granater, våben og skrig. Fremtiden var usikker, og de var trætte hver dag, når de kom hjem fra skole og arbejde.

Sahle selv, hans lillesøster og hans mor, blev derfor overlykkelige og lettede, da de for anden gang søgte, om at få deres opholdstilladelse tilbage, og fik ansøgningen godkendt. I dag er de ikke længere trætte når de kommer hjem, tværtimod. De ser lyst på fremtiden, og glæder sig til et nyt liv, i Danmark. De glæder sig til at flytte ind i en lejlighed, i stedet for asylcenteret. Sahle og søster Sarahs klassekammerater er også glade for at de har fået lov til at beholde deres venner. Selv udtaler Sahle: *Hver dag glæder vi os til dagen i morgen. Nu kan jeg tænke på min uddannelse og min fremtid i Danmark.*

Foto: Nikolaj og Sune

Muslim i Kirke

Interview med kirketjener Maher El-Badawi

Kadir Unsal

Hvad er forskellen mellem kristendom og islam?

Den helt store forskel på islam og kristendommen er personen Jesus. Jesus er centrum i kristendommen. For kristne er han Guds søn – Kristus, mens han for en muslim bare er en stor profet.

For at kunne kalde sig selv muslim skal man bede 5 gange om dagen, og holde ramadan. *Hvordan er det at arbejde som kirketjener for de kristne når du selv er muslim?*

Jeg er glad for at arbejde med kristne. Jeg har kristne naboer. Vi respekterer hinanden lige meget om vi er muslimer eller kristne, man behøver ikke være dansker for at arbejde i kirken, jeg synes det er et helt normalt job.

Hvad synes du om Vollsrose? Vollsrose er et rigtig dejligt sted som kan blive endnu bedre, når vi arbejder sammen.

Fortæl om dig selv

Jeg er palæstinenser og troende muslim. Jeg fastholder de ting som en muslim skal, og jeg holder fri om fredagen når det er muligt, for at kunne gå til fredagsbøn. Jeg kom til Danmark for 18 år siden og har boet i Vollsrose siden 1990...

Næste gang er lykkens gang

Haydar Fayli

Omkring 40.000 danskere tror så meget på deres spilleheld, at troen har udviklet sig til en sygdom, som kaldes ludomani.

Personen

Han hedder Flemming Johansen, er 45 år og bor i København. Han startede med at spille i marts måned 2001. På det tidspunkt hvor Dansk Tips-tjeneste havde åbnet deres nye spillesteder. Pitstoppen og Pitten

Tabet

Flemming har brugt omkring 300.000 kr. på de godt 3 år han spillede. Det er penge, han selv har taget op af tegnebogen. Selvfølgelig har han også brugt de gevinster, han har vundet. I alt kommer beløbet op i nærheden af 1 million kroner!

Det var meget forskelligt hvor meget tid han brugte på at spille. For det meste brugte han vel 5-6 timer en gang om ugen, men det kunne også blive til mere, hvis han sad i held.

Foto: Haydar Fayli

Familie

Da han startede med at spille vidste hans daværende kæreste ikke noget om det. Deres forhold gik hurtigt i stykker, da han løj om hvor han var henne. Han nuværende kæreste, som han bor sammen med, var absolut ikke glad for, at han spillede. Hun var meget bekymret for ham og selvfølgelig også over pengene, der manglede i husholdningen. Hun har

støttet ham helt fantastisk under hele hans forløb med at blive spillefri.

Arbejde

Indirekte har han mistet sit job p.g.a. sit spilleri. Han fik en stor depression i forbindelse med behandlingen for ludomani. Den var begyndt mens han spillede, og da han så prøvede at stoppe kom den virkelig frem. Det gjorde, at han har været sygemeldt i et halvt år og

er derfor blevet fyret fra sit arbejde.

Behandlingen

Støttegrupperne består af 5-8 ludomaner og en supervisor. Man mødes en gang om ugen i typisk 7-9 måneder. I denne periode får man også tilbudt at komme på et 12 dages kursus i Odense. Man bor på centret for Ludomani og arbejder med at blottlægge og forklare ens pro-

Ludomani

Spillelidenskab er en sygdom som skal behandles.

Blandt dem, der modtager behandling er 70 procent mænd og 30 procent kvinder.

Danmarks eneste officielle behandlingscenter for Ludomani ligger i Odense. Her behandles 800 personer årligt med en to-ugers behandling. Centeret har eksisteret siden 1992 og har for tiden ti ansatte.

blem med spil, samt selvfølgedig at finde løsninger for fremtiden, så man ikke falder tilbage.

Man tror man vinder

Det starter som noget spændende, men bliver efterhånden til en flugt fra hverdagen og dens problemer. .

Og man tror hele tiden man vinder

-DEN STORE GEVINST.

Når troen mistes...

Det er alvorligt, når mennesker mister troen, siger Erik Petersen fra Frelsens Hær om de hjemløse. De er ikke selv skyld i at de er endt på gaden.

Jesper Vesterdal

Man ser dem hver dag forskellige steder På bænke, i parker og foran herberger. De er hjemløse og har ikke nogen steder at bo. Hvordan ender de på gaden? Hvem har skylden for det? Og hvem hjælper dem? Det er nogen af de spørgsmål som Erik Petersen fra Frelsens Hær svarer på.

Model foto: Jesper Vesterdal

Hvad er grunden til at et menneske nogen gange mister troen og ender på gaden?

Det er svært, men den største grund er personlige årsager. Det kan være stress. Det kan være, at man bare giver op. Det kan også godt være økonomien, at firmaet går konkurs. Det kan være, at ægteskabet går dårligt, utroskab. Det kan være at man bare ikke passer ind i det samfundssystem vi har i dag. Så bliver man deprimeret.

Hvis du først mister troen så er du ude på et plan, hvor det kun går nedad og så er det meget vanskeligt at komme op igen.

Hvor og hvordan overnatter de hjemløse?

Kirkens korshær har jo et herberg, men det er ikke nær nok, så der er en del som sover ude. Ellers kommer de til os og sover en nat eller to. Overnatning har ikke været det helt store problem.

Vil de gerne hjælpes, og bliver de hjulpet?

Det er svært for mange, som har mistet troen at bede om hjælp, for mentaliteten i vores moderne samfund er, at man helst ikke skal modtage hjælp fra andre. Når der kommer og vil hjælpes så hjælper vi.

Dem der ikke vil hjælp-

pes, tror du, at de har mistet troen på at samfundet vil hjælpe dem?

Ja, det er i hvert fald klart. Samfundet vil tit få skylden, og ikke altid selve problemet. Det er simpelthen fordi, at det har vi bare vænnet os til, uden at det behøver at være rigtigt. Så siger man, at der er nogen som sidder og bestemmer og de ved ikke hvad det drejer sig om.

Er der nogen der kommer tilbage til en normal tilværelse?

Ja, det er der. Men det kommer også an på hvordan man ser en normal tilværelse. Jeg vil nok mene de fleste mennesker omstiller

sig og bliver tilfreds med en anden form for tilværelse. For der er ikke mange, der vil tilbage til det de havde. For det gik jo galt, og så vil de nok gøre det på en anden måde. Ofte bliver det ikke godt. Men de prøver da. Forhåbentlig kommer de et sted hvor de kan få hjælp til at finde ud af det. Men der er for mange, der går rundt og tumler med det alene.

Hvad gør I for at hjælpe dem?

Vi gør det vi overhovedet kan. Vi har ikke nogen fast standard, men vi tager gerne mennesker ind og spørger dem, om de har det godt o.s.v. Og så tager vi en samtale og det vigtigste er at lytte. Personen skal snakke i halvfems procent af tiden, og så kommer jeg med min støtte. Så det handler meget om, at vi gør hvad vi kan i hver enkelt situation. Tag altid mennesker alvorligt, som har mistet troen.

Tjen en million

Rap af Mohammed Miari
Hammoudy13@hotmail.com

Først vil jeg fortælle jer – at man har brug for en **tro** Man kan tro på mere end en – måske **to** tro ikke på dig selv – men på en **religion** Måske din gud kan hjælpe dig – Så du tjener en **million** Jeg går ud hver dag – med tre **personer** Har i vores lommer – vores slukkede **telefoner** Er på vej helt over – til **moskeen** Går og er trætte – på vores skabte **ben** Når vi' færdige med at be – Tager vi så til vores **hjem** Og fortæller vores – **far og mor** Hvordan det var **igen** Vores far sagde – det var en god **idé** At prøve at fortælle – vores venner de skal **be'** Man ved og man hører – man tror på mange **ting** Som andre f.eks. – på mange **peng** Der er også nogle som tror På biler/heste/køer og **solen** Eller hvis det kommer til stykket på **telefonen** Og også på en **mus** som bor i deres **hus** Eller det værste – på en kop **juice** Hvad vil man så gøre – på **dommedag** Når det er alt for varmt – bliver man **svag** Så vil man sige – ej hvor er **gud** Gud vil sige du' fortabt – du fik et **tilbud** Og de andre som troede – på en **bold** Hvad fik de ud af det – og spille Nu hvor det **koldt** Men tag og grib chancen – for at tro på en **religion** Og som sagt måske - tjene en **million**.

M.Miari

Vi tror på demokrati

Pelle Knak, Elias Shahin og Khiem Nguyen

Jeg er medlem af den danske folkekirke men er ofte i tvivl om min tro, *Siger Lotte Bundsgård og fortsætter*, Men jeg tror på at jeg og menneskeheden selv kan gøre en forskel. Fordi jeg tror på sagen og jeg brænder for at ændre på forholdene, så de bliver mere retfærdige både i Danmark og i verden. For mig er målet, at alle mennesker får mulighed for at vælge det liv, de gerne vil leve. Det vil sige, vælge det arbejde, den uddannelse, den familie, som de gerne vil have. Det kan vi som politikere ikke sikre, men vi kan gøre det nemmere for det enkelte menneske.

Vejen til tops

Lotte Bundsgård og Søren Thorsager er gift og bor i Dyrup. De mødte hinanden i DSU som 15-årige, blev kæreste som 18-årige og gift da de var 25. Begge tror på demokrati og på at gøre samfundet bedre for os mennesker. Begge har de en

Foto: Socialdemokra-

fortid som folkeskolelærere i Vollsmose: Søren som lærer på H.C. Andersenskolen, og Lotte som lærer på Humlehave-skolen.

Søren er i dag rådmand i Odense og Lotte er næstformand i socialdemokratiet

Fra elevrådsformand til statsminister:

Søren var ikke helt afklaret med om han ville være råd-

mand, men han greb chancen da Ruth Larsen stoppede. Lotte har ikke haft det samme held. Hun måtte kæmpe sig op ad stien. Hun startede allerede i skolen som elevrådsformand, og derfra har det bare gået op ad. Sammen, vil de ændre det danske samfund for os, og de kæmper sammen.

Troede din familie på at du ville blive politiker?

Ja... det gjorde de, nok fordi

jeg altid har villet diskutere alting! Hjemme hos os har vi egentlig diskuteret meget, også som børn, mine forældre har været gode til at tage os alvorligt og lytte til os.

Jeg tror, at jeg altid vil have et arbejde, hvor jeg forsøger at ændre på tingene og gøre en forskel.

Det at tro på noget? Spiller det en stor rolle for dig?

Ja det gør det. Ikke i religiøs forstand, men som min egen tro indeni. Jeg tror på, at flere mennesker skal have bedre muligheder. Hvad enten det er de fattigste i Afrika eller de arbejdsløse i Vollsmose. Jeg tror på fremtiden, mennesker og på, at vi alle har pligt og ret til lige at prøve lidt mere, gøre os lidt mere umage og smile til verden.

Hvad var din store drøm da du var lille?

Jeg ville faktisk gerne være skuespiller – eller Statsminister.

Hvordan fik du den idé at blive politiker? Var det da du sad som elevrådsformand på din skole?

Ja, der oplevede jeg, hvor spændende det var at være med til at bestemme.

Vidste du, at du havde talent som politiker? Nej. Jeg tror

altid, at man tvivler på, om ens drømme kan gå i opfyldelse, om man er god nok. Jeg tvivlede meget på, om jeg var god nok til at kunne komme i Fol-

kettinget. Men det drev mig – og gør stadig – at jeg kan være med til at ændre samfundet til det bedre. Det lyder måske som en floksel, men sådan føles det!

Familien

Familiemæssigt har Thorsager/Bundsgård familien travlt. Og Søren Thorsager udtaler også "mit største ønske er at blive en bedre far. Lotte tager af sted tidligt, da hun skal helt til KBH. Børnene har en alle tiders barnepige til hjælp når det kniber med tiden. De to børn Kalle og Klara bliver holdt uden for pressen. Og Søren Thorsager udtaler også "det med populariteten må de selv om. Det med tiden vil Søren Thorsager tage sig af når hans tid som rådmand er overstået, når han igen vil tage fat i sin 5. klasse på H.C. Andersensskolen. Lotte Bundsgård derimod går efter guld, vil være formand for partiet og har troen på at hun selv kan blive statsminister.

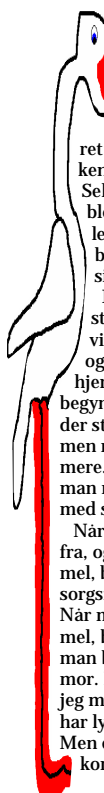

Foto: Elias

Søren Thorsager på sit kontor i Odense.

Det var ikke mor. .

Nikolaj Ottesen

"Mor.. Hvor kommer jeg egentlig fra?"

Det spurgte jeg tit min mor om, da jeg var lille. Og altid var svaret: "Du kom med storken, min dreng".

Selvom navlestrengen blev skåret over ved fødslen, er man som lille barn helt afhængig af sin mor.

I den første tid i vuggestuen savner man hende vildt. Når hun kommer og henter én, banker hjertet en ekstra gang. I begyndelsen af skoletiden er der stadig det varme bånd, men man skjuler det lidt mere. I de sidste klasser, er man næsten "flov" over at gå med sin mor.

Når man flytter hjemmefra, og ens mor bliver gammel, bliver man mere omsorgsfuld over for hende. Når moren så bliver gammel, bytter man roller, og man bliver "mor" for ens mor. Når hun dør, forestiller jeg mig, at man også selv har lyst til at dø. Men det var jo storken der kom med mig.

Olav Nielsen tror på at fodboldskolen kan give unge troen på sig selv i samfundet tilbage.

Jeg får bolden ude på kanten, laver en smart finte forbi 1, 2 og 3 mand. Kører direkte på kassen. Målmanden kaster sig ud i mig, men fjerde dribbling og jeg er forbi ham.
MÅL MÅL!

Denne følelse kan ændre mennesker – unge som er i problemer. De unge finder ud af, at de kan noget, at de kan bruges. Denne følelse er glæde, tilfredshed, med sig selv. Med det man har gjort.

Mange unge bruger fodbolden som springbræt væk fra kriminalitet og andre problemer. I stedet for at lave kriminalitet, spiller de fodbold. Det er der mange gode eks. på i Vollsmose. B1909's og Humlehavens fodboldskole, har fået mange unge ud af deres problemer, ved at spille fodbold i stedet. Nu har de ikke længere tid til kriminalitet.

Olav Nielsen, Humlehavens skoleinspektør:

Fængsel eller fodbold

Fodbold kan give det samme sus som at træde speederen i bund i en stjålet bil. I stedet

kan man få brændt sin adrenalin af på banen. Nogle vælger at blive kriminelle, for at få

brændt det af, andre spiller fodbold. Unge mænd har mange hormoner i blodet.